

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o stwierdzenie nieważności decyzji nr SME/2013/3747 przyjętej przez Europejską Agencję Chemikaliów ECHA, i pozbawienie jej w związku z tym wszelkich skutków, wraz ze stwierdzeniem nieważności faktur wystawionych w celu odzyskania wyższych podatków oraz nałożenia rzekomo należnych sankcji.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga została wniesiona na decyzję Europejskiej Agencji Chemikaliów, która uznała, że skarżąca nie spełnia przesłanek koniecznych do uznania za średnie lub małe przedsiębiorstwo w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. 396, s. 1), odmawiając przyznania jej przewidzianych korzyści oraz obciążając obowiązkiem zapłaty należnych podatków i opłat.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy oparty na całkowitym braku uzasadnienia w zakresie w jakim pomimo sformułowanych przez skarżącą szczegółowych i udokumentowanych uwag w celu zakwestionowania kryteriów stosowanych do określenia rozmiaru przedsiębiorstwa, pozwana w ogóle nie uwzględniła przedstawionych argumentów.
- 2) Zarzut drugi oparty na błędnym uwzględnieniu informacji dotyczących spółki Essemar SpA, należącej do Marchi Industriale.

— W tym względzie podniesione zostało, że wbrew twierdzeniom pozwanej, Esseco Group srl. nie ma żadnego związku nawet pośredniego ze skarżącą, a w każdym razie nie może być uznana za „przedsiębiorstwo partnerskie”. Chociaż Esseco Group posiada udziały w wysokości 50,0005 % w kapitale zakładowym spółki Essemar, pozostała część kapitału zakładowego spółki Essemar, w wysokości 49,9995 % należy do skarżącej. Jednakże Esseco Group, mimo iż posiada formalnie większość kapitału zakładowego spółki Essemar, nie posiada większości praw głosu w tej spółce. Pomiędzy Esseco Group a skarżącą nie istniałby zatem szczególnie związek, o którym mowa w art. 3 ust. 2 załącznika do zaleceń Komisji z dnia 6 maja 2003 r. dotyczących definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. L 124, s. 36).

Skarga wniesiona w dniu 27 listopada 2013 r. — Unión de Almacenistas de Hierros de España przeciwko Komisji

(Sprawa T-623/13)

(2014/C 24/69)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Unión de Almacenistas de Hierros de España (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci A. Creus Carreras i A. Valiente Martín)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 18 września 2013 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania oraz
- ponadto, by w ramach środków organizacji postępowania Sąd nakazał Komisji przedstawienie Sądowi dokumentów, do których dostępu odmówiła, aby Sąd mógł przeprowadzić właściwe badanie i sprawdzić prawdziwość argumentów zawartych w niniejszej skardze.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszym postępowaniu strona skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji odrzucającej wyraźnie jej wniosek o dostęp do określonych dokumentów. Odrzucenie tego samego wniosku w sposób dorozumiany stanowi przedmiot sprawy T-419/13 Unión de Almacenistas de Hierros de España przeciwko Komisji.

Zarzuty i główne argumenty pokrywają się z tymi przedstawionymi we wspomnianej sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 4 grudnia 2013 r. — Serco Belgium i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-644/13)

(2014/C 24/70)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Serco Belgium (Bruksela, Belgia); SA Bull NV (Auderghem, Belgia) i Unisys Belgium (Bruksela) (przedstawiciele: adwokaci V. Ost i M. Vanderstraeten)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 30 października 2013 r., doręczonej skarżącym pismem z 31 października 2013 r., o odrzuceniu oferty złożonej przez konsorcjum OPTIMUS w ramach procedury przetargowej DIGIT/R2/PO/2012/026 — ITIC-SM (zarządzanie usługami informatycznymi dla zintegrowanego i skonsolidowanego środowiska urzędzeń stacjonarnych Komisji Europejskiej) (Dz.U. 2012/S 69–112095) i udzielenia zamówienia konsorcjum GISIS oraz
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut.

Oferta skarżących została odrzucona z powodu niezwykle niskich ocen udzielonych przez Komisję odnoszących się do częściowych kryteriów udzielania zamówienia dotyczących obsady etatów. Krótko mówiąc, Komisja stwierdziła, że liczba pracowników zaproponowana przez skarżących jest zbyt mała a zatem niewystarczająca do zapewnienia wymaganej jakości usług.

Zarzut skarżących dotyczy okoliczności, że ich oferta została odrzucona na podstawie niezgodnych z prawem kryteriów udzielania zamówienia. Częstkowe kryteria udzielania zamówienia

dotyczące obsady etatów nie zmierzają do wyłonienia najkorzystniejszej ekonomicznie oferty, ponieważ:

- jak Komisja wyraźnie przyznaje, odpowiedzi na te kryteria przedstawione przez oferentów nie stanowią źródła postanowień (umownych). Skarżący podnoszą, że jest sprzeczne z prawem Unii ocenianie oferentów na podstawie oświadczeń, które nie są wiążące;
- wspomniane częściowe kryteria udzielenia zamówienia nie są związane z jakością oferty (poziomem usług, jakie będą świadczone), lecz raczej z samoistną zdolnością oferenta do zaangażowania wystarczającej liczby pracowników w celu spełnienia wymogów wydajności ustalonych w umowie o poziom usług (SLA). Wspomniane częściowe kryteria są zatem kryteriami wyboru;
- ponieważ nie wskazano optymalnej liczby pracowników i nie podano dokładnych wskazówek dotyczących tego, jak Komisja będzie oceniać wskazaną liczbę pracowników oraz ponieważ istotą projektu Komisji dotyczącego integracji i konsolidacji, jak jasno wynika ze specyfikacji zamówienia, jest osiągnięcie wysokiego poziomu wynikającej z umowy jakości w najskuteczniejszy sposób, wspomniane częściowe kryteria doprowadziły do nieprzewidywalnego wyniku;
- w każdym razie, jeżeli Komisja miała wątpliwości, czy skarżący będą mogli wykonać umowę zgodnie z warunkami przedstawionymi w ofercie (ze względu na dostrzeżoną niewystarczającą liczbę pracowników), powinna ona była zażądać wyjaśnień przed odrzuceniem oferty, która była o 47 mln EUR niższa od wybranej oferty.